

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1
vedtoges uden Afstemning.

§ 3, saaledes ændret, og § 4
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 2 og 3
vedtoges uden Afstemning.

§ 5, saaledes ændret, og §§ 6—10
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Be-
handling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: a) Forslag til Lov om Apotekervæsenet. b) Forslag til Lov om Apotekerafgift og Tilskud fra Apotekerfonden.

(Lovforslagene findes i Tillæg A. Sp. 3473 og 3467; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 1417).

Lovforslagene sattes til Forhandling.

Bjerring: Spørgsmaalet om en Nyordning af Danmarks Apotekervæsen har ofte været paa Dagsordenen, men det er aldrig tidligere lykkedes at gennemføre en virkelig gennemgribende Reform. Det foreliggende Lovforslag adskiller sig i saa Henseende fra de tidligere, idet det vil betyde en virkelig Ændring af vor forældede Apotekerlovgivning, og jeg finder Anledning til at rette en Tak til den højtærede Indenrigsminister for dets Fremkomst.

Der er ingen Tvivl om, at Lovforslaget er blevet modtaget med megen Forstaaelse og Interesse ude i Befolkningen. Det er ikke en Sag, der alene angaar Apotekerstanden og dennes Medhjælpere, men den er ogsaa af den største Interesse for den jævne Befolkning. Denne er interesseret i god Medicin, i billig Medicin og i den letteste Adgang til at komme i Besiddelse af den. Særlig den mindre bemidlede Del af Befolkningen er stærkt inter-

esseret i dette Spørgsmaals heldige Løsning. Naar Folk bruger Medicin, er det jo foranlediget ved Sygdom og i Sygdommens Kølvand følger Arbejdsløshed, Arbejdsudygtighed og mange andre Genfordigheder. Dette bevirker, at Udgiften til Medicin fortrinsvis kommer til at hvile paa dem, der har den mindste økonomiske Bæreevne. Det er derfor naturligt, at man i vide Kredse, særlig blandt Lederne af Sygekasserne, blandt Kommunalmedmændene, der beskæftiger sig med Sygehuse og Forsøgelsesvæsen, o. s. v., har modtaget Forslaget med Tilfredshed og med Opmærksomhed vil følge det under dets videre Gang her i Rigsdagen.

Naar man tager i Betragtning, at Danmarks Medicinforbrug andrager ca. 32 Mill. Kr. om Aaret, vil man se, at blot en 10 pCt.s Nedgang i disse Udgifter vil betyde en Besparelse paa godt og vel 3 Mill. Kr., og det er efter min Mening et ikke ringe Beløb, særlig i Betragtning af at det fortrinsvis udredes af de syge og svage i vort Samfund.

En Reform af vort Apotekervæsen har gentagne Gange beskæftiget Lovgivningsmagten, uden at det er lykkedes at gennemføre en virkelig radikal Reform. Der har gennem Tiderne været ført mange og lange Forhandlinger om dette Emne, men desværre har Resultaterne hidtil staaet i et aabenbart Misforhold til Forhandlingernes Omfang. Jeg vil haabe, at Forhandlingerne denne Gang maa resultere i dette Lovforslags Vedtagelse; Lovforslaget betyder jo paa afgørende Punkter et virkelig Brud med Fortiden og maa betegnes som en virkelig Reform af vort Apotekervæsen.

Danmarks Apotekervæsen hviler paa en gammel Forordning af 4. December 1672. Der har før den Tid været bortgivet Apotekerprivilegier, men først ved denne Forordning tilvejebragtes der almindelige Regler for Apotekerforholdene. I denne Forordning bestemmes det for første Gang, at Indehaveren af et Apotek skulde eksamineres og tage et Attestatum. Det var Samfundshensynet, der her satte ind og forlangte en virkelig faglig Indsigt af dem, der fik Apotekerprivilegium. Om Retten til at overdrage et saadant Privilegium til andre er der delte Meninger hos de lærde. I Forordningens § 12 staaer der, at i Tilfælde af, at en Apoteker dør, skal hans efterladte Enke og Børn blive ved Apoteket og nyde Friheder og Benaadninger som hidtil. Der stilles dog den Betingelse, at Bestyreren skal være eksamineret og egnet til at forestaa Ledelsen af et Apotek. Dette